

מיקרה טיפשי, כמו תחרות מלכת-יופי, פתוחה כל הדלתות בפניה. בספר אני וצה להוכיח שברוב המיקרים לא הכי זרון הוא הקובע את ההצלחה. הוזהר מלווה את האנשים המפורסמים גורר אחי יו את הציבור האנשים שבשילטון.

מזה שנה וחצי מתגוררת רינה מור בניו-יורק. אבל עתה, הצהירה, בכונתה עובתית את מקום מגוריה לאירופה. את זה חודשי השנה היא מתכוונת לבלות ברומא. כדי להיות קרובה לישראל. אני והבת את מולדתי כמו כל ילידיה.

מדוע בחרה דווקא באיטליה? ערב חל בילתי 54, הדיסקרטק הכי מפורסם של בניו-יורק, מספרת רינה, שם רואים חזות מוריים: אנשים שוקדים בעירום מתעלטים על הספות. גם ז'אקלין אונא-יסי-קנדי היא אורחת קבועה במקום זה. כרתי שם אדריכל איטלקי בשם קלאודיו רמונסה. הוא לא ידע מילה אחת אנגלית אני לא איטלקית. בכל זאת שוחחנו במשך יענה ארוכה ומענגה. אז נוכחתי לדעת שבאיטליה ישנה חברה מתאימה שתענה ל דרישותי ההומאניטריות (!). כשקלאודר הזמין אותי לנסוע בחברתו לרומא, ולוויי אליו בחברת האמרנ שלי. מצאתי ת איטליה בדיוק כמו שציפיתי. גם אם ין האנשים הסמפאטיים הרבים שפגשתי מן התגששות עם אדם גועני ואנטישמי או הלמות ברג. אבל לצערי האנטישמיות הגוענות קיימים בכל מקום.

בנקודה זו נשאלה רינה מור על-ידי מראיין אם היא שונאת ערבים. היא שיבה בשלילה מוחלטת: "בשהותי בתור ות היופי בהונגריקוג התיידדתי עם נציג ות של מדינות-ערב. נוכחתי לדעת שר שלום יגיע רק כשהחלטה תהיה בידי עצמים וגלא בידי השליטים."

סיוור אווירי

בשמי לבנון

ינה מור החלה להסתבר צעת כאשר באה לספר על שירותה הצבאי בחיל-אוויר.

ההחלטה באיזה חיל לשרת לא היתה ידי. ישנו גוף הבודק את היכולת והת ונות של כל מגוייס ומכוון אותו לתפ ונת המלאים לו ביותר. אחרי שירות של ונתיים יש שירות מילואים, כדי שלא שכה את אשר נלמד בעת השירות הו דור, וכדי להיות מוכנים למילחמה. אחרי שקיבלתי את רישיון-הטייס שלי, ועדתי לשמש כמדריכה צבאית בבתי-פר, כדי להכין את הנוער מבחינה פסי וולוגית לשירות הצבאי. מכיוון שהיתה רישות תעודת-גברות עברתי קורס מיוו ד כדי לקבל רישיון טייס.

ויעיתים קרובות השתתפתי בסיוורי וויר בשטח לבנון, אך לא בומן שהיו עם פשיטות על כפרים פלסטיניים. כל עם שחזרתי לבסיס הודיתי לאלוהים כי זה היתה צריכה לירות אפילו כדור אחד, לכיוון שאני שונאת אלימות גם אם היא ככונת נגד אויבי.

איימו על חיי יותר מפעם אחת. כשאני וזרכת מסעות, אני מחליפה ברגע אחו ון את לוח הזמנים שלי. אני מתגוררת על ערב במלון אחר אחר נרשמת שם ב זמות בדויים, לעולם לא בשמי האמיתי. סיכוב ההופעות האחרון שלי בדרום-אפ סיכה נקראת, למשל, בשם גילי באקטר ייק שמה של שחקנית מוסיקל בברודוויי. פני זמן קצר ניצחתי בנס. זה קרה באלי ולוואדור.

הייתי מוזמנת שם לביתו של שר תיירות, אך נאלצתי להקדים את נסיעתי. ניקשתי שהקוסטילל ייערך לכבודי יום ודם. למחרת עזבתי את אל-סלוואדור. ואחר כך ערך איגון פרינאנצי פשי זה לתוך הווילה שבה התגוררתי. שר-מתיירות נחטף ונרצח אחרי מיספר ימים. מיקרה הזה השפיע עלי קשות. למרות שחונכתי במתנאים של מילחמה וטרור, קשה התרגל למצבים מסוימים. הוצי דואגים י כשאני מחוץ לבית והם מצפים בכל- ון עניינים שאחור לביתי בכפר.

ככל שנראה עתה, ועומדים גם הוריה של רינה וגם, הכפר" טבעון להפסיד אוי זה לטובת עולם הוזהר הבינלאומי. אני עה מאושרת מזה, אמרה רינה, אבל אני ודעה שזה יתן לי הזדמנות להפוך מאו שרת ולממש את תוכניותי.

לקבל דירת עולים שלא הגיעה להם. שמואל להים הצטיין בעבודתו בסוכ-נות בחיפה, ולפני כשלוש שנים נשלח בשליחות הסוכנות לארצות-הברית. עוד במסגרת עבודתו בחיפה הכיר את גיזבר הסוכנות דאן, אריה דולצ'ין, והתחבב עליו. הקשר בין השניים הפך אמיץ ביותר. להים טיפל בדולצ'ין, ואירח אותו בכל פעם שזה הגיע לארצות-הברית.

בעיקבות הבחירות לכנסת, כאשר היה כבר ברור כמעט לחלוטין כי אריה דולצ'ין יקבל את הנהלת הסוכנות וכי משה ריבלין, המנכ"ל הקודם, לא ימשיך לכהן כמנכ"ל, החל דולצ'ין מאייש את המישרות השונות בסוכנות. הוא הועיד ללהים תפקיד של סגן-המנכ"ל לענייני מינהל. באחת מנסיונותיו של דולצ'ין לארצות-הברית הוא סיפר ללהים על כוונתו זו, וזה הצליח לשכנעו למנותו כמנכ"ל, לא כסמנכ"ל בלבד.

כשפורסם בעיתונות דבר הועדתו של שמואל להים לתפקיד מנכ"ל הסוכנות, הודעו עובדי רימה. לדעתו, לא ייתכן שאדם שרצה דבר אישי יישא בתפקיד כה נכבד. הוא פנה אל אריה דולצ'ין במכתב, שבו גולל את הפרשה של 1948 לפיטויה וביקש ממנו כי יבטל את מינוי להים. דולצ'ין, ידידו של להים, החליט שלא התייחס לצדדים המוסריים, החברתיים והציבוריים של מינוי האשם בפרשת רצח ערבי חולה לתפקיד מנכ"ל הסוכנות. אלא רק לצד המישפטי שלה. הוא פנה ליועץ המישפטי של הסוכנות, עורר-הדין אריה לחובסקי, וביקש ממנו חוות-דעת שעל-פייה וכל להצדיק את המינוי מהבחינה המישפטית. לחובסקי הכין חוות-דעת מרשימה, אשר ממנה עולה כי הפרשה כולה מחוקה ולא קיימת עוד, וכי מי שיוכר אותה עלול להיתבע כמוציא דיבה, כותב לחובסקי בחוות-הדעת שלו, שעליה מסתמך דולצ'ין כאשר הוא משאיר בתפקידו רוצח שהורשע בדיון: "חנינה מלאה ובלתי מסוייגת זו ניתנה (ללהים) בחתימתו של נשיא המדינה, ובחתימת הקיום של שר-הביטחון דויד בן-גוריון ז"ל". לחובסקי אף טרח ומצא פסק-דין נוסף, בפרשה שונה לחלוטין, שניתן על-ידי השופט אגרנט אשר קבע בו: "מתן חנינה ללא תנאי פירושו מחיקת ההרשעה. ומחיקת ההרשעה משמעותה שאין לנו להסיק יותר, על סמך אותה ההרשעה, כי נעשה אומנם המעשה הפלילי שעליו ניתנה החנינה. החנינה שוללת את העונש ואת האשמה גם-יחד.

נחון אדם בחנינה בלתי-מסוייגת, מטוהר הוא מכל התוצאות הצומחות מן העבירה שלגביה ניתנה החנינה, ומכל פסול סטא-טוטורי או אחר. החנינה הופכת אותו אדם חדש, ועושה אותו כשר לתבוע אחרי-כך נגד אדם המוציא עליו דיבה בקשר ל-עבירה."

פשעים

משני הצדדים

וכי ירמיה יושב בביתו שבנהריה, כשהוא נענש שוב ושוב על שגילה אורחות למפת ונהג כצו מצפוניו ויושרו. את העונש הראשון קיבל כאשר מייד אחרי מישפטו של להים, הוא הועבר מתפקידו ונשלח "גלות צבאית" בירור שלפ. עתה הוא סובל שוב, הוא לא רצה שיהיה מכל העניין רעש ציבורי, כי הפרשה של להים אינה מוסיפה כבוד לעם לישי-ראל, סיפרה השבוע אשתו. הוא רק רצה שאדם כמו להים לא יכהן בתפקיד כזה."

שמואל להים יושב בלישכתו המפוארת בבית המוסדות הלאומיים בירושלים. ומתי גורר במלון-הפאר מוריה בבירה, כאילו לא אירע דבר. בימים אלה הוא מתכוונ לקראת נסיעה לארצות-הברית, שם שווה מישפתו. להים מסתתר מאחרי הפירוש המישפטי היבש שניתן לחנינה, ומחק את פרשת הרצח כולה. 34 הכפריים הלבנונים שנרצחו ב-1948, כאילו לא היו מעולם. התעוררות-המחדש של פרשה זו, זמן קצר אחרי שפרשת סיפורו של פ. יוהר, חירבת חיזוה, אסעירה את הציבור, מבי-הירה כי פרשת חירבת חיזוה לא היתה סיפור דימינוני, או חריג, וכי במהלך מילחמת העצמאות בוצעו פישעיי-מילחמה חמורים יותר מגירוש כפריים מבתיים. שבוע שבו ניסו גורמים שונים להסית את דעת-הקהל נגד ערביי הכפר מידיה, שהשתתפו בטבח חיילי חיבת אלכסנדרוני במילחמת העצמאות, באה פרשת חירבת חולה והוכיחה כי במילחמה, כל מילחמה, אין אף צד נקי מפישעיי-מילחמה.

יחליט בגיץ, על-פי הסכרי משרד-השי-כון והחברה לשיקום ולפיתוח הרובע ה-יהודי, אם יש תוקף להכרזות שעליהן חתמו נבחרי האומה במגילת-העצמאות 30 שנה, או שהזו אלה מילים נמלצות ריקות מתוכן.

סטודנטים

בעולת מחאיה

חפירי ההתנחלויות

עזרו למתנגדיהם

זוכות בפירסום עזומי

המודעות המצויירות ביד, שניתלו הר שבוע על לוחות-המודעות בקאמפוס של אוניברסיטת תל-אביב, הורדו מעליהם כי הרף-עין. איש מבין העוברים-והשבים לא הבחין בתולי המודעות, ואיש גם לא הבין בתולשיהן. היה זה מעין מאבק סמוי בין שתי מחתרות: מתנגדי ההתנחלויות מצד אחד, ואוהדי ההתנחלויות מן הצד השני.

המודעות, שצויירו בצבעים ובאותיות של קידוש-לבנה, בישרו: "עונת החפירות הארכיאולוגיות בקאמפוס תל-אביבי נס-תיימה. המסקנות המדעיות תפורסמה לאחר בדיקה מדוקדקת של הממצאים, אך כבר עתה ניתן לקבוע בביתחון כי בשטח הקאמפוס שכן בעבר הלא-רחוק כפר גדול,

הסקרנים לא השתכנעו, ובמקום התפתחו ויכוחים קולניים.

כל אותה העת ניצבו בסמוך אנשי צוות טלוויזיה אמריקאים, שהוזמנו למקום על-ידי המפגינים, בתקיפה שמביצעם יזכה ב-תהודה. אנשי הטלוויזיה רטנו, וטענו כי הוזמנו לשווא. "הבטיחו לנו הפגנה כדי לה", התלונן אחד מהם, "הנה, בסך-הכל יש כאן פחות מעשרה מפגינים."

אלא שברגע האחרון חלה תפנית במה-לך הפגנת המחאה, ואנשי הטלוויזיה מצ-או סיבה לצלם, לצלם ולצלם — מכל הזוויות האפשריות. האחראים לכך לא היו המפגינים עצמם, אלא דווקא יריביהם חמומי-המזג.

קציני-הביטחון הסמיקו, יריבי המפ-גינים, ביניהם סטודנטים המוכרים כפעילי הליכוד בקאמפוס, לא הסתפקו בוויכוח מילולי ועברו לשפת האימים, במטרה להבריח את קומץ המפגינים מן המיד-שאה. כשהדבר לא עלה בידיהם, הם פנו לשומרים בקאמפוס ולקציני-הביטחון ב-מקום, שמהירו להתערב בנעשה כאילו היו צד בוויכוח. אולם גם נימוקיו של קציני-הביטחון לא הועילו לסלק את המפגי-נים, שהתעקשו כי זכותם להפגין במקום.

קציני-הביטחון נבוך לרגע, עד שהחליט להסתייע בנימוק כבד מכל אלה שהועלו עד אז. הוא שלח את אחד מפקדיו להז-עיק בולדורו שעבד בסביבה, כדי שזה יסייע בידו לטאטא את המפגינים מן השטח. כאשר התקרב הבולדור אל "אתר ה-חפירות", עלו המפגינים, גם אנשי הטל-

ההמונים במיפגן ההזדהות עם "קור השלום" נס שמחולל

וויזיה גיעורו לחיים. כשקרב הכלי הכבד לגדר הסימלית שבנו אנשי מחא"ה, מיהרו אלה להשתטח על הדשא לעצור בעדו. הבולדור — שהפך כבר מזמן סמל ההתר נחלות בשטחים — נבלם. המפגינים הררי עו, מתנגדיהם נאלמו דום, קציני-הביטחון הסמיק מרוב בושה, והמחזה כולו הוצנח בעזרת המצלמות ויוצג, כנראה, ליעני מיליוני צופים בארצות-הברית.

דרכי אדם

חנה עם לב

המוות הקליני כבר

נקבע — אבי ברגע

האחרון התרחש נס

המדינה כולה עצרה את נשימתה. הידיי עות שהגיעו מסוכנויות-הידיעות בישרו כי "טייס-השלום" אייבי נתן, שהמריא ללא רשות במטוס קטן מתל-אביב, בסיסה הפגנתית למען השלום ולפורט-סעיד, הת-רסק ונהרג. אלפים התגודדו ליד פתח מיו-לחתו של אייבי נתן בתל-אביב, קליפורניה, כשהם מבכים אותו. רק כעבור שעות מיספר הסתבר כי הידיעות היו מוטעות וכי אייבי נחת בשלום במצריים. זה היה ב-28 בפברואר 1966.

השבוע חזר הסיפור על עצמו. ערב חגי-